

Geachte gebruiker,

U heeft de demo-tekstversie geopend van de kerstmusical 'De Sneeuwkonigin'. De bedoeling hiervan is u een zo royaal mogelijk indruk te geven van deze musical. Dit in combinatie met de audiopresentatie die eveneens op deze cd-rom staat.

De demo-tekstversie bestaat uit:

1. Delen van het tekstboek; circa 40% (dus niet het complete tekstboek!)
2. Een volledig hoofdstuk uit de handleiding
3. Het rollenschema
4. De wijze van muzieknotatie

Ad 1. Delen van het tekstboek

Iedere scène wordt ingeleid middels beschrijving van 'de korte inhoud', waarna een tekstdeel volgt. Hierbij worden tevens nog enkele aanvullingen beschreven.

SCÈNE 1

Korte inhoud : Terwijl mooie dromerige muziek klinkt, introduceert de verteller het verhaal. Met het noemen van het sprookje Sneeuwwitje en de hierin voorkomende spiegel is het uitgangspunt direct duidelijk. Het geluid van brekend glas bevestigt de tekst van de verteller, dat dé spiegel in duizend stukjes én brokjes én splinters werd stukgeslagen. Dit betekent het definitieve einde van het sprookje van Sneeuwwitje, maar tevens het begin van een nieuw verhaal... 'De Sneeuwkonigin'. Wanneer Kay komt oplopen vraagt de verteller hem de glasscherven op te vegen. Wanneer Gerda opkomt blijkt uit beider gedrag dat zij dikke maatjes zijn. Maar als Kay tijdens het opvegen van de scherven een glassplinter in zijn oog krijgt, verandert zijn vrolijke gedrag in chagrijn. Wat Gerda niet weet is dat de splinter van de magische spiegel hiervan de oorzaak is. Nadat ze boos is weggelopen, verschijnt de Sneeuwkonigin ten tonele.

Tekstdeel: *(Na 1 bladzijde introductietekst.)*

Verteller : Hoe het afliep met Sneeuwwitje weten we allemaal. Maar... *(met vertraagde spanning in de stem)* wat gebeurde er eigenlijk met die bijzondere spiegel?

Op dat moment klinkt het geluid van brekend glas. Dit kan eventueel worden versterkt door zelf een stuk glas in een emmer stuk te slaan. Aansluitend klinkt muziek waar de verteller overheen praat.

Verteller : De spiegel werd stukgeslagen in duizend stukjes én brokjes én splinters. Nooit zou iemand nog in de verleiding worden gebracht om de spiegel op een verkeerde manier te gebruiken. Maar waarom vertel ik dit, vraag je je af. Omdat... het einde... van de spiegel... het begin is... van dit verhaal.

De laatste zin wordt ook vertraagd spannend uitgesproken. De verteller pauzeert nu even. Het geluid loopt door (gaat vanzelf uit middels wegfade). Kay komt oplopen, kijkt om zich heen, groet de verteller en wil weer doorlopen. Dan zegt de verteller, terwijl hij het stoffer en blik aanreikt, tegen Kay:

Verteller : Ach Kay wil jij zo vriendelijk zijn om die glasscherven op te vegen en in de glasbak te gooien?

Kay : *(loopt naar de verteller en zegt vrolijk)* Natuurlijk... geen probleem. Waar liggen ze? *(pakt nu de emmer en stoffer en blik aan.)*

Verteller : *(wijst)* Daar in de hoek.

Kay : Ongelukje gebeurd?

Verteller : *(beetje vreemd, mechanisch sprekend)* Spiegeltje spiegeltje aan de wand... spiegeltje spiegeltje... van de wand afgevallen in duizend stukjes, brokjes en splinters.

Kay : *(kijkt de verteller onbegrijpend aan)* Nou ja... het zal wel.

♫ 10

De muziek van het eerste lied wordt aangezet. Terwijl Kay met stoffer en blik de scherven gaat opruimen, loopt de verteller af en komen de koorkinderen op. Zij gaan voor Kay staan, zodat hij niet echt zichtbaar blijft voor het publiek. De solist(e) draagt een handspiegel.

Lied I: Spiegeltje aan de wand

Spiegeltje spiegeltje aan de wand.

Wie is de mooiste van het land?

Stel jij ook die vraag wel eens?

Bedenk je daarbij ook iets gemeens?

Nee dat doe jij niet natuurlijk.

Nee natuurlijk jij doet dat niet.

Jij bent niet zo'n ijdel typje,
die zichzelf het liefste ziet.

Solo *(kind met spiegel)*:

Neem een ander in de maling.

Maak dat gauw de kat maar wijs.

Iedereen houdt van de spiegel. Dit verhaal is hét bewijs.

1 x herhalen.

Na het lied lopen de koorkinderen weg. Kay veegt de laatste scherven op en gooit ze in de emmer. Dan komt zijn vriendinnetje Gerda op. Zij roept:

Gerda : Hoi Kay!

Kay : Hoi Gerda!

Gerda : Ben jij aan het doen?

Kay : Een kapotte spiegel opruimen.

Gerda : Wat? Een kapotte spiegel?

Kay : Ja die meneer/mevrouw vroeg mij om dit even op te ruimen.

Gerda : Welke meneer/mevrouw?

Kay wil snel van het klusje af zijn en blijft, terwijl hij met Gerda praat, doorgaan met het opvegen van de brokstukken. Hij wijst naar de stoel van de verteller en antwoordt op de vraag van Gerda:

Kay : Die daar zit... eh zat... eh *(hard)* au!

Gerda : *(loopt naar hem toe)* Wat is er?

Kay : Ik krijg iets in m'n oog.

Gerda : Nou ja... laat zien.

Gerda kijkt in het oog van Kay en zegt:

Gerda : Sorry, ik zie niets.

Kay : 't Is alweer over.

Gerda : Je had het over een meneer/mevrouw...

Kay verandert opvallend plotseling van stemming; van vrolijk naar geïrriteerd.

Kay : Wat zeur je nou Gerda!

(Hierna gaat het nog iets verder...)

SCÈNE 2

Korte inhoud : In een mengeling van wonderlijke geluiden spreekt de Sneeuwkoningin Kay toe met haar 'zalvende stem'. De jongen kijkt haar met een strakke blik aan. Wat is er met hem gebeurd? Als de geluiden 'draaikolkachtig' worden en de wervelende sneeuwvlokjes rond gaan rennen, verdwijnt het gezelschap, inclusief Kay, als een soort sneeuwstorm. De verteller bevestigt dat de gebeurtenis in het boek staat en dus werkelijk waar is. De opkomende moeder van Kay hoort het de verteller zeggen en roept direct de naam van haar zoon. Gealarmeerd komen de dorpelingen aanrennen en vernemen het nieuws van de verdwijning. Na veel heen en weer gepraat besluiten ze om Kay achterna te gaan!

Tekstdeel:

Sneeuwkoningin : *Dag lieve jongen, ik kom je halen.
Ik heb je nodig in mijn paleis.
Ik ben de Sneeuwkoningin moet je weten.
Ik hou het allermeeest van vrieskou en ijs.
Jij hebt een splinter van dé magische spiegel.
Daar in je ooghoek en dus kan ik zien.
Wie er nog steeds de mooiste van het land is.
En ook de slimste van 't stel bovendien.
Dag lieve jongen, ik kom je halen.
Ik heb je nodig in mijn paleis.
Ik ben de Sneeuwkoningin moet je weten.
Ik hou het allermeeest... van vrieskou en ijssssssssss.*

Dan gaan de wonderlijke geluiden over in wind, vermengd met draaikolkachtige klanken. Het gezelschap rent, inclusief Kay, als een soort draaikolk in een cirkel achter elkaar aan over het speelveld. Dan klinkt een hard signaal en rent iedereen, inclusief Kay, het speelveld af. Na een moment van doodse stilte komt de verteller voorzichtig oplopen. Hij kijkt om zich heen, kijkt dan de zaal in en vraagt:

Verteller : Zijn ze weg? En hebben ze Kay meegenomen? Oh wat verschrikkelijk... dus het gebeurt toch!

Dan gaat de verteller zitten, slaat het grote boek open en vervolgt:

Verteller : Dan gebeurt er dus precies wat er in dit boek staat geschreven. Er is geen ontkomen aan! 'Wat staat er dan in dat boek', hoor ik je denken. Nou eh... dat Kay een splinter van de magische spiegel in zijn oog krijgt en daarna door de Sneeuwkoningin in een sneeuwstorm wordt meegenomen.

De moeder van Kay komt direct op en roept hard en wanhopig:

Moeder : Wat zegt u daar? Is mijn Kay meegenomen?

De verteller leest nadrukkelijk de zin uit het boek. Moeder kijkt als versteend naar de verteller.

Verteller : Ja... hier staat het. Nadat Kay een splinter van de magische spiegel in zijn oog heeft gekregen, verschijnt de Sneeuwkoningin met haar gevolg. Ze vertelt dat zij hem nodig heeft in haar ijspaleis ergens bij de Noordpool. Kay lijkt betoverd en belooft met haar mee te gaan. Dan verdwijnt het ijskoude gezelschap in een onstuimige sneeuwstorm.

Moeder : *(wanhopig)* Nee... dat kan niet waar zijn! *(roept om zich heen)* Kay... Kay... waar ben je... KAY!!!

Terwijl er allemaal mensen op het geroep afkomen zegt de verteller:

Verteller : Dit klopt ook. Hier staat het. De moeder van Kay is wanhopig. Ze roept zo hard dat in de kortste keren alle dorpelingen naar het plein rennen. Ook zij beginnen hard en door elkaar 'Kay' te roepen.

Iedereen schreeuwt nu door elkaar. Dan roept de verteller hard, hiermee iedereen tot stilte manend:

Verteller : Dán komt de burgemeester het plein oplopen en roept:

De verteller verlaat vervolgens onopgemerkt het speelveld. De burgemeester komt inderdaad precies op dat moment op.

Burgemeester : Wat is hier aan de hand? Waarom schreeuwen jullie zo?

Moeder : Kay is verdwenen!

(Alle zoekers komen op, praten met elkaar en besluiten Kay achterna te gaan!)

SCÈNE 3

Korte inhoud : De verteller heeft nauwelijks iets gezegd of Flonkelien komt oplopen. Zij is één van de sterrenkinderen en tevens één van de vele sprookjesfiguren temidden van 'echte personages'. Flonkelien laat weten dat zij samen met de andere sterrenkinderen 'naar beneden is gekomen' om de zoekploeg te helpen de juiste weg te vinden. Even later zien we hoe zij aan boord gaan van de ijsboot. Het water is natuurlijk bevroren en daarom gaan ze glijden in plaats van varen. 'Kay's zoeklied' besluit deze scène en is tevens het begin van de avontuurlijke zoektocht.

Tekstdeel: (Deze scène in zijn geheel afgedrukt.)

Verteller : En zo besluiten de dorpelingen op zoek te gaan naar Kay. Maar waar beginnen ze en waar ligt het ijspaleis van de Sneeuwkoningin?

Sterrenkind Flonkelien komt direct oplopen en zegt:

Flonkelien : Bij de Noordpool. Dat heb je toch net zelf verteld?

Verteller : Zo zo wijsneus. En wie mag jij dan wel zijn?

Flonkelien : Kijk maar in je boek. Daar staat precies wie ik ben en wat ik ga doen.

De verteller leest snel in het boek en roept dan:

Verteller : Wat leuk... Ben jij het echt?

Flonkelien : Absoluut!

Verteller : Helemaal honderd procent?

Flonkelien : Waterdicht.

Verteller : *(begrijpt het niet)* Waterdicht... hoezo waterdicht?

Flonkelien : Geintje.

Verteller : Maar waar zijn de andere sterrenkinderen dan?

Flonkelien : Die verschijnen vanavond pas als het donker wordt.

Verteller : Dus jij gaat met de zoekploeg mee en wijst ze de weg?

Flonkelien : Niemand kan mij zien. Behalve jij natuurlijk.

Verteller : Waarom natuurlijk?

Flonkelien : Omdat jij het verhaal vertelt. En ga daar nou maar mee verder.

Verteller : Oh ja natuurlijk.

♫ 13

De muziek wordt aangezet. Flonkelien loopt weg. De verteller slaat het boek weer open en vertelt verder.

Verteller : En zo gaat een bont gezelschap op zoek naar Kay; de burgemeester, de bakker, de slager, de moeder van Kay en natuurlijk Gerda. Maar de meest bijzondere passagier aan boord van de ijsboot is sterrenkind Flonkelien. Niemand kan haar zien, maar zij zorgt ervoor dat de boot de juiste kant opglijdt. Flonkelien weet dat, omdat haar vriendjes en vriendinnetjes het allemaal van hoog uit de lucht kunnen zien. Het zijn de sterrenkinderen.

Terwijl de muziek doorgaat en de verteller wegloopt wordt de boot op het midden van het speelveld geplaatst. Als alles klaar is, komt 'de zoekploeg' op. De burgemeester voorop, gevolgd door de bakker, de slager, de moeder van Kay, Gerda en tenslotte de 'onzichtbare' Flonkelien. Als ze in de boot stappen zegt de burgemeester:

Burgemeester : Waar varen we naar toe?

Slager : Varen? Het water is bevroren beste vriend.

Burgemeester : Nou eh... glijden dan.

Bakker : Waar de wind ons naar toewaait natuurlijk.

Gerda : Stroomafwaarts.

Slager : We zien wel waar het schip strand.

Moeder : Nou zeg... liever niet.

Flonkelien : *(gooit het touw los en roept:)* Trossen los!

Burgemeester : Hé... wie riep daar?

Koorkinderen komen op en zingen met de 'opvarenden':

Lied 2: Kay's zoeklied

Zoeken zoeken zoeken zoeken
 zoeken zoeken zoeken zoeken
 zoeken zoeken zoeken zoeken zoek... mis!
 Zoeken zoeken zoeken zoeken
 zoeken zoeken zoeken zoeken
 zoeken zoeken zoeken zoeken zoek... mis!

Zoeken zoeken zoeken in gaten en in hoeken.
 We zoeken onze Kay! Waar kan hij zijn?
 Kijk achterom, naar links, naar rechts,
 omhoog en dan omlaag.
 Geef antwoord alsjeblieft op onze vraag.

(hard roepend) Hier zijn wij!
 Wij zullen je vinden en dan ben je vrij!
 Hier zijn wij!

Tussenspel

Herhaling hele lied

SCÈNE 4

Korte inhoud : Vanaf nu komt het reisgezelschap tijdens hun boottocht op verschillende plaatsen terecht. Als eerste 'monsteren ze aan' bij het rozenvrouwkje. Zij woont samen met de rozenmeisjes in de rozentuin, waar ook kersenbomen staan. Ook deze sprookjesfiguren worden als vanzelfsprekend in het verhaal gemixt, zij het dat Gerda wel opmerkt: "Wat een vreemd mens". De rozenmeisjes ofwel roosjes voeren hun rozendans uit en vertellen vervolgens op dromerige wijze dat zij Kay hebben gezien. Meer dan dat worden de zoekers niet wijzer... helaas.

Tekstdeel:

Tijdens het naspel verdwijnen de koorkinderen en wordt er eventueel gechangeerd. Dan komt een oud vrouwje met een rieten mand oplopen. Flonkelien gooit het touw uit. Het vrouwje pakt het aan en 'bindt het vast'.

Vrouwkje : Willen jullie een lekkere kers?

Slager : Pardon?

Vrouwkje : Of een rode roos?

Bakker : Doe mij maar een lekkere krentenbol.

Vrouwkje : Ik heb alleen maar kersen en rode rozen.

Moeder : Wij zijn op zoek naar mijn zoon Kay.

Vrouwkje : Ik zal het mijn roosjes vragen. *(ze loopt weg)*

Gerda : Wat een vreemd mens.
Slager : Iemand een stukje worst?

Burgemeester : Nou graag.

Bakker : Doe mij maar een lekkere krentenbol!

Burgemeester : Krentenbol... krentenbol... kan je ook nog iets anders zeggen?

♪ 15

De muziek wordt aangezet. De roosjes komen ophuppelen, gevolgd door het oude vrouwtje. Ze dansen op de muziek 'de rozendans'. Na afloop zegt moeder:

(Vanaf hier gaat het nog 1 bladzijde door. Hierin wijst het Rozenvrouwtje o.a. de richting aan waar de arrenslee is verdwenen.)

SCÈNE 5

Korte inhoud : In scène 3 is door sterrenkind Flonkelien al aangegeven, dat de andere sterrenkinderen zullen verschijnen als het donker wordt. Hun opkomst is indrukwekkend, evenals hun lied. Zelfs de poolster biedt zijn diensten aan om de ijsboot de juiste richting op te laten glijden. Prachtige scène!

Tekstdeel:

♪ 16

De muziek wordt aangezet. Flonkelien maakt het touw los, gooit het in de ijsboot en stapt vervolgens aan boord. Het wordt donker. De verteller komt op.

Verteller : Ai... dat is jammer. Kay was niet bij het oude vrouwtje en haar roosjes. Maar wel een geluk dat zij hem hebben gezien. Vol goede moed gaan de zoekers verder. Het wordt donker. Het wordt nacht. Aan de hemel verschijnen duizenden sterren. Hé sterren.... Wat zei Flonkelien ook alweer over de sterrenkinderen?

Flonkelien : *(vanuit de boot)* Die verschijnen vanavond als het donker wordt.

De sterrenkinderen komen nu op en zingen:

Lied 3a: De sterrenkinderen

Couplet 1: Wij kijken uit de hoogte zo op de aarde neer.
De mensen en de dieren en alle soorten weer.
(wijzen) Daar regent 't daar stormt 't, daar is het veel te droog.
Daar vriest 't dat het kraakt oh kijk daar een regenboog.

Refrein: Wij zijn de sterrenkinderen.
Wij wonen op een ster.
Wij kijken altijd naar beneden.
Die aarde lijkt zo ver.
Om daar eens rond te kijken.
Om daar een keer te zijn.
Dat zou geweldig wezen.
Ja dat lijkt ons... toch zo fijn.

Herhaling refrein:

Nadat het refrein tweemaal is gezongen gaat de instrumentale muziek door. De teksten worden er dus overheen gesproken. Aan het einde van het lied zegt de Poolster door de wegfadende muziek:

Poolster : Kijk maar naar mij. Dan varen jullie de goede kant uit.

Flonkelien : Zij kunnen je toch niet horen Poolster. Maar bedankt voor de tip. Ik hou je in de gaten.

Poolster : Veel geluk. Jullie vinden hem vast en zeker!

Zwaaiend lopen alle sterrenkinderen (behalve Flonkelien) weg. De verteller komt weer op. Hij zegt over de vanzelf wegfadende muziek:

(Vanaf hier gaat het nog een bladzijde verder...)

SCÈNE 6

Korte inhoud : De sterrenkinderen (fantasiepersonages) zijn nauwelijks vertrokken of twee andere sprookjesfiguren komen op. Het zijn de twee pinguïns Reyk en Javik. De zoekers zijn ook over deze, onmogelijk bestaande, figuren niet verbaasd.

Ze vragen hen gewoon de weg. Al gauw blijken de twee pinguïns meer te weten dan ze eigenlijk willen loslaten. De 'lange arm' van de Sneeuwkoningin is voelbaar! Als ze hebben gezegd dat de zoekers naar Hammerfest moeten en daarna nog een heel eind over zee, waggelen ze snel door. De sterrenkinderen komen voor de tweede keer op en laten hun prachtige refrein door de zaal meezingen.

Tekstdeel:

♫ 17

Dan komen twee pinguïns opwaggelen. Ze doen een soort loepdansje. De 'zoekers' kijken met open mond naar de twee komisch waggelende dieren. Direct na de muziek herhaalt Gerda haar vraag.

Gerda : Ik vroeg dus... gaan we eigenlijk wel goed?

Slager : Geen idee. Laten we het even vragen aan die twee Pinko's.

Moeder : Pinguïns!

De twee pinguïns reageren direct.

Pinguïn 1 : Goed geraden. Wij zijn pinguïns.

Pinguïn 2 : *(wijst)* Hij heet Reyk.

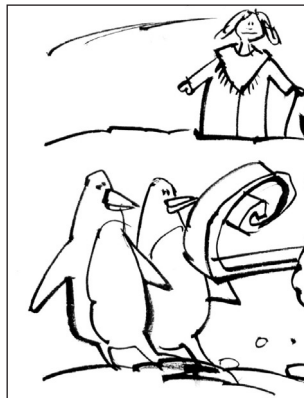
Pinguïn 1 : En hij heet Javik.

Burgemeester : Reykjavik, hoofdstad van IJsland!

Pinguïn 1 : De slimste van het stel?

Slager : Wij zoeken Kay. Hij is ontvoerd door de Sneeuwkoningin.

Pinguïn 2 : *(direct zenuwachtig)* De Sneeuwkoningin... die kennen wij niet, hè Reyk?

- Pinguin 1** : Die kennen wij niet Javik en daar willen wij ook niets mee te maken hebben.
- Bakker** : Maar het is zo'n lieve jongen. We moeten hem redden.
- Gerda** : Hij zit in de penarie.
- Pinguin 1** : Waar zit ie?
- Pinguin 2** : In de penarie zegt ze.
- Pinguin 1** : In de penarie. Hoe komt ze daar nou bij?
- Pinguin 2** : Hij zit heel ergens anders.
- Allen** : *(hard en indringend)* Waar dan?
- Pinguin 1** : Hij zit in het ijspaleis!

(Vanaf hier gaat het nog een bladzijde verder. De sterrenkinderen komen nog een keer op en zingen lied 3b 'De Sterrenkinderen'.)

SCÈNE 7

Korte inhoud : Nadat de zingende sterrenkinderen zijn verdwenen hipt een brutale kraai het speelvlak op. Later zal blijken wie deze vogel precies is en hoe het hier terecht is gekomen. We zijn al gewend dat dit soort sprookjesfiguren zijn vermengd met 'echte personages'. Ook deze kraai kan echt praten. De zoekers stellen hem dezelfde vraag: "Heb je Kay gezien?" De kraai liegt dat Kay in de herberg zit. Hij is vlakbij! De goedgelovige blijde zoekers zijn nauwelijks uit de boot gestapt of ze worden omringd door de bosrovers. Of ze maar even hun bezittingen willen afgeven. De slimme bakker stopt snel zijn slaappillen in zijn krentenbollen, die door de hongerige bosrovers gretig worden opgepeuzeld. Hiermee ontsnappen ze aan de boeven, maar nemen de kraai gevangen!

Tekstdeel:

PAUZE? Wanneer u tijdens de musical wilt pauzeren, is dit het meest geschikte moment. Na de pauze wordt, terwijl het publiek binnenkomt en gaat zitten, nogmaals geluidsonderdeel 18 aangezet. Op deze manier wordt de draad weer opgepikt. In het geval er geen sprake is van een pauze is het vervolg:

SCÈNE 7

Tijdens de herhaling van het refrein lopen de sterrenkinderen rustig zingend weg. Er wordt gechangeerd, waarna een grote zwarte kraai het speelvlak op komt 'hippen'.

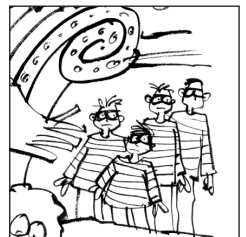
- Kraai** : Kra... kra.
- Burgemeester** : Dat is een kraai. Dat zie je zo.
- Kraai** : Kra... kra.
- Slager** : Spreekt vloeiend kra's.
- Kraai** : Kra... kra!
- Bakker** : Trek in een krentenbol?

- Moeder** : Hou op met je krentenbol!
- Kraai** : Krentenbol? Hmmm lekker... kra... kra.
- Bakker** : Aha... een fijnproever (*geeft krentenbol*).
- Kraai** : Lekker lekker... kra... kra... wat doen jullie hier midden in de nacht op het ijs?
- Gerda** : Wij zoeken Kay.
- Moeder** : Mijn zoon.
- Gerda** : En mijn beste vriend.
- Kraai** : Kra... kra... kennum... kra... kra.
- Burgemeester** : Wat zeg je? Ken je hem?
- Kraai** : Kennum ja ja... kra... kra.
- Slager** : Maar dat is geweldig!
- Bakker** : Weet je ook waar hij is?
- Kraai** : Ja ja weet ik kra... kra.
- Moeder** : Waar dan?
- Kraai** : Stap maar uit uit uit kra... kra.
- Gerda** : En dan?
- Kraai** : Breng ik jullie naar Kay Kay kra... kra.

(Vanaf hier gaat het nog 1 bladzijde verder. Hierin stappen de zoekers uit, waarna de bosrovers direct tevoorschijn komen. Ze zingen hun lied, waarvan het slot is afgedrukt).

Refrein: Bosrovers, bosrovers dat zijn wij.
 Bosrovers, bosrovers vrij en blij.
 Wij zien heel goed van ver af.
(lachzingend) En pikken alles van je af.
 Bosrovers, bosrovers dat zijn wij.
 Dat zijn wij!
 Handen hoog... je bent er bij!

1 x herhaling couplet en refrein.

Aan het einde van het lied zegt de grootste bosrover:

- Bosrover 1** : Zo iedereen zijn portemonnee inleveren alstublieft.
- Bosrover 2** : En kettingen van goud en parels.
- Bosrover 3** : Mobieltjes, I-podjes en de hele reutemeteut.

- Bakker** : Ik heb nog een zak krentenbollen.
- Bosrover 4** : Geef die maar aan mij. Daar ben ik gek op.
- Bakker** : Zie je wel. Die krentenbollen van mij zijn helemaal top. Wacht even, dan smeer ik er een beetje boter op.
- Bosrover 1** : Wat een verwennerij!

De bakker rommelt wat en geeft de bosrovers één voor één een krentenbol. De boeven beginnen direct te eten.

- Bosrover 2** : Verrukkelijk!
- Burgemeester** : Zeg mijnheer de Boef wilt u nu ook nog onze portemonnee?
- Bosrover 3** : *(met volle mond)* Ja natuurlijk, wat dacht je dan?
- Bosrover 4** : Nog nooit zo'n lekkere krentenbol gegeten.
- Gerda** : *(geeft aan boef 1)* Hier... mijn mobieltje.
- Bosrover 1** : Hmm... hou die maar. Ik heb liever nog zo'n krentenbol.
- Bosrover 2** : *(gaapt)* Ik heb ineens zo'n slaap.

(Vanaf hier gaat het nog 1 bladzijde verder.)

SCÈNE 8

Korte inhoud : De kraai blijkt een sleutelfiguur te zijn. Hij is, zo geeft de verteller aan, het lievelingsdier van de Sneeuwkoningin. Zij stuurde de kraai naar het dorpje van Kay als een soort spion. Maar toen de kraai onderweg uitrustte, werd hij door de bosrovers gepakt eh... gepikt. De zoekers zetten hem onder druk, waarna hij hen belangrijke 'tips' geeft. De verteller wordt onderbroken door Adelbertus het pratende rendier. Na het lied wordt duidelijk, dat het Finnenvrouwtje de bazin van Adelbertus is. Zij is de zus van de Sneeuwkoningin! Het verhaal komt nu in een versnelling. Wanneer de verdwaalde burgemeester en de rest van de zoekers ten tonele verschijnen, blijken Adelbertus en het Finnenvrouwtje dé sleutel tot de oplossing. Het aardige vrouwtje is door haar minder aardige zus verbannen naar de plek waar zij nu woont. De Sneeuwkoningin heeft een stel sneeuwvlokjes als haar bewakers aangesteld. Omdat zij zo aardig is, zijn de sneeuwvlokjes en zij steeds vriendschappelijker geworden. Nu er een duidelijke aanleiding is, ziet zij haar kans schoon om aan haar gevangenschap een einde te maken. Met Kay's zoekploeg wordt het plan gemaakt om naar het ijspaleis van de Sneeuwkoningin te gaan. Besloten wordt dat Adelbertus en het Finnenvrouwtje hierbij niet meegaan. Als het fout afloopt kan zij altijd nog een nieuw plan maken.

Tekstdeel:

- Verteller** : En zo vertelt de kraai de waarheid. De koningin, die de mooiste van het hele land wilde zijn, was na de geschiedenis met Sneeuwwitje steeds killer geworden. Ze was verhuisd naar het hoogste van het hoge noorden... het eiland Spitsbergen. Daar woonde zij in haar prachtige, statige, maar bitterkoude ijspaleis. Toen zij hoorde dat de magische spiegel

in duizend stukjes was gevallen en dat Kay hiervan een splinter in zijn oog had gekregen, bedacht zij een plan. Ze stuurde haar lieveling, haar honnepon de kraai naar het dorpje van Kay. Maar toen de kraai even uit wilde puffen in het bos werd hij door de bosrovers gepakt eh... gepikt en...

Adelbertus : *(komt op en onderbreekt)* Wat vertel je dat mooi.

Verteller : *(gaat op de stoel zitten)* Dank je, dank je. En wie ben jij?

Adelbertus : Kijk maar in je boek op bladzijde driehonderdvijfendertig.

De verteller slaat het boek open, mompelt de bladzijde nummers terwijl hij omslaat en roept dan:

Verteller : Adelbertus, het pratende rendier.

Adelbertus : Aangenaam.

Verteller : Adelbertus, het pratende rendier met de pimpelpaarse neus.

Adelbertus : Tot uw dienst.

♪ 21

De muziek wordt direct gestart. De verteller loopt ongemerkt weg. De rendiertjes komen op. Ze zingen en dansen, terwijl Adelbertus toekijkt en meehuppelt:

Lied 5: Adelbertus rendier

Refrein: Adelbertus rendier *(hai)*... ooit zoiets gezien? *(that's me)*
Adelbertus rendier, *(hé)* praten kan hij bovendien. *(bla bla bla)*
Adelbertus rendier *(hello)* met z'n pimpelpaarse neus.

(hé hé hé hé hé)

Adelbertus rendier, *(wright)* praten kan hij ook 't is heus... ja!
(yeah!)

Couplet: Hij woont bij de Finnenvrouw.
In het verre Lapland.
Het is een heel bijzonder dier.
Maakt in z'n leven veel plezier.

(Vanaf hier 3,5 bladzijden, waarin onder andere het plan wordt bedacht om naar het ijspaleis te gaan.)

SCÈNE 9

Korte inhoud : Het slot is spectaculair. De bewakers van het Finnenvrouwtje, de sneeuwvlokjes, zorgen ervoor dat het hele gezelschap wordt opgetild in een sneeuwstorm en in het ijspaleis van de Sneeuwconingin terecht komt. In het paleis weet de Sneeuwconingin in eerste instantie een deel van de zoekploeg af te slaan door ze te bevriezen. De wederom slimme bakker weet Kay te bereiken en hem de splinter uit zijn oog te laten huilen. De slager weet vervolgens de bevroren burgemeester, Gerda en moeder te ontdooien én de Sneeuwconingin uit te schakelen. Aandoenlijk is het moment waarop de Sneeuwconingin oprechte spijt betuigt. Zij voelt ook dat de afloop voor haar een opluchting is. Mag zij ook mee terug om Kerstmis te vieren?

Tekstdeel:

Adelbertus : Laten we proosten op een goede afloop.

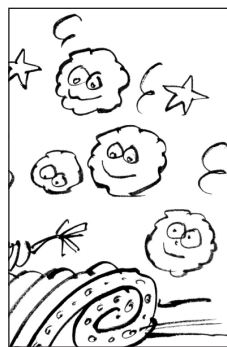
Iedereen heft de mok met warme anijsmelk en roept:

Allen : Proost!

SCÈNE 9

♪ 23

Op dat moment begint het te waaien en komen één voor één de sneeuwvlokjes oprennen. Ze rennen in een cirkel om het groepje heen. Deze worden in de cirkel opgenomen en rennen ook een paar rondjes mee. Het Finnenvrouwtje en Adelbertus blijven buiten de cirkel staan en zwaaien naar de anderen.

Dan laat het geluidseffect een soort opstijggeluid horen en rent de cirkel als één rechte rij het speelvlak af. Adelbertus en het Finnenvrouwtje lopen op normale wijze af aan de andere kant van het speelvlak. De windgeluiden gaan over in ijskristalmuziek. Er wordt gechangeerd. We zijn eindelijk in het ijspaleis gearriveerd.

Nadat alles op zijn plaats staat, komt Kay oplopen. Hij loopt een beetje mechanisch en kijkt met ijskoude blik de zaal in. Dan komt de Sneeuwkoningin ook op en zegt tegen Kay:

Sneeuwkoningin: Lieve, lieve Kay. Zeg alsjeblieft geen nee. Kijk me in de ogen aan. Dan zie jij de mooiste staan.

Kay draait zich om en laat zich als een spiegel in de ogen kijken.

Sneeuwkoningin: Dank je Kay, mijn lieve jongen. Blijf voor altijd bij me en ik...

Dan komt Gerda als eerste oplopen, gevolgd door Kay's moeder en de burgemeester. Gerda onderbreekt de Sneeuwkoningin en roept hard:

Gerda: Dacht 't niet!

Moeder: Kay... lieve Kay!

Burgemeester: Eindelijk... we hebben je gevonden!

Vlak voordat de oplopende bakker iets kan zeggen spreidt de Sneeuwkoningin haar armen en roept bezwerend:

Sneeuwkoningin: |Jss.....

(Vanaf hier nog 3 bladzijden, waarin alles op z'n pootjes terecht komt en iedereen opgelucht en blij het slotlied zingt.)

Couplet: Alles weer goed, alles okay.
Alles weer veilig en iedereen tevreden.
Steek alle kaarsjes nu maar vlug aan.
Laten we allemaal om de kerstboom gaan staan.

Refrein: Ting ting ting tingeling klinken de klokjes.
Ting ting ting tingeling zing met elkaar.
Ting ting ting tingeling voor alle mensen.
Vrolijke kerst en gelukkig nieuwjaar.

Tijdens de herhaling van het refrein wordt het publiek uitgenodigd om mee te zingen ("allemaal").

Ting ting ting tingeling klinken de klokjes.
Ting ting ting tingeling zing met elkaar.
Ting ting ting tingeling voor alle mensen.
Vrolijke kerst en gelukkig nieuwjaar.

Tijdens het naspel zwaaien en roepen de kinderen: "Vrolijk kerstfeest, merry christmas" enz. Dan maakt iedereen een mooie buiging en lopen alle spelers, op de muziek, het speelvlak af.

Ad 2. Een volledig hoofdstuk uit de handleiding

De handleiding telt 32 pagina's. Behalve de beschrijving van de scènes, waarvan scène 3 hieronder in zijn geheel is afgedrukt, worden de volgende onderdelen uitvoerig beschreven:

- *Vormgeving van het eindresultaat*
- *Eigen inbreng*
- *Decors en decorwisselingen*
- *Changeertips*
- *Rollen en rolverdeling*
- *De CD*
- *De partituren*

SCÈNE 3

Korte inhoud : De verteller heeft nauwelijks iets gezegd of Flonkelien komt oplopen. Zij is één van de sterrenkinderen en tevens één van de vele sprookjesfiguren temidden van 'echte personages'. Flonkelien laat weten dat zij samen met de andere sterrenkinderen 'naar beneden is gekomen' om de zoekploeg te helpen de juiste weg te vinden. Even later zien we hoe zij aan boord gaan van de ijsboot. Het water is natuurlijk bevroren en daarom gaan ze glijden in plaats van varen. 'Kay's zoeklied' besluit deze scène en is tevens het begin van de avontuurlijke zoektocht.

Rollen : Verteller. Flonkelien. Burgemeester. Slager. Bakker. Gerda. Moeder. Koorkinderen.

Rekwisieten : Groot boek voor de verteller.

Kleding : Flonkelien is een sterrenkind. Haar kleding is gelijk aan de andere sterrenkinderen die in scène 5 verschijnen. Deze kleding volgens eigen fantasie bepalen. Gedacht kan worden aan lichtblauwe gewaden, een ster op het hoofd en/of ster in de hand etc.

Toneelaanwijzingen : De opkomst van Flonkelien is even gewoon als bijzonder. Zij is de eerste van een reeks fantasiefiguren, die als vanzelfsprekend in het verhaal zijn verwerkt.

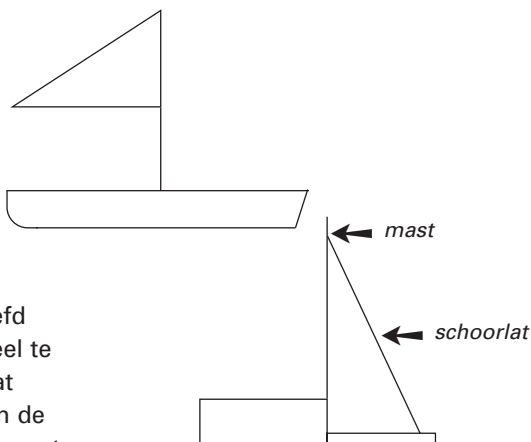
De plaats van de zes opvarenden is zó dat deze allemaal goed te zien en te verstaan zijn. Enkele staan, de rest zit.

Het zoeklied hoeft niet zo te worden gezongen, dat de jongste toeschou-

wers

hier bang van worden. De toon moet wel serieus zijn!

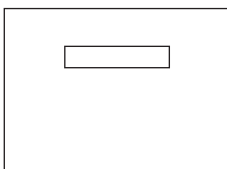
Decor : Tijdens de paniekerige muziek (🎵 12) wordt er gechangeerd. De ijsboot wordt op het speelveld gezet. Dit is een simpele constructie; zijwand + mast met zeil en touw en schoorlat. De zijwand is vastgeschroefd aan de mast. Om het geheel te laten staan is een schoorlat aangebracht, waar één van de opvarenden ook op kan gaan staan.

In geval van decorstukken worden deze omgedraaid, afgedekt of weggedragen. Hierdoor ontstaat een neutrale omgeving.

Tip: Voorkom een al te ingewikkelde bootconstructie. Het effect is ook duidelijk in geval van een minimaal bouwwerk.

Opstelling : Plaats van de boot.

Ad 3. Het rollenschema

Het onderstaande schema geeft een overzicht van de omvang van de rollen én de scènes waarin ze zich afspelen. De kleine cijfers onder de betreffende scènes geeft het aantal tekstbeurten per scène aan. Onderaan dit schema wordt per scène het totaal aantal spelers aangegeven. Dit overzicht vereenvoudigt het maken van dubbelrollen.

ROLLENSCHEMA

nr.	naam	beurten	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1.	Verteller	40	6	5	10		5			11	3
2.	Kay	18	12								6
3.	Gerda	37	11	4	1	3	1	2	6	1	8
4.	Sneeuwkoningin	13		1							12
5.	Moeder	28		11	1	4	1	2	5	*	4
6.	Burgemeester	29		7	3	4	1	1	5	3	5
7.	Bakker	28		4	1	4	2	2	6	2	7
8.	Slager	25		3	2	5	2	4	4	1	4
9.	Flonkelien	15			9	*	5	*	1		
10.	Vrouwkje	5				5					
11.	Rosalyn	2				2					
12.	Rosalie	2				2					
13.	Roosmarijn	3				3					
14.	De poolster	2					2				
15.	Pinguin 1	12						12			
16.	Pinguin 2	8						8			
17.	Kraai	14							14		
18.	Bosrover 1	4							4		
19.	Bosrover 2	4							4		
20.	Bosrover 3	3							3		
21.	Bosrover 4	3							3		
22.	Adelbertus	14								14	
23.	Finnenvrouwje	15								15	
24.	Koorkinderen		x		x						x
25.	Sneeuwvlokjes			x							x
26.	Dorpelingen			x							
27.	Roosjes (rozendans)					x					
28.	Sterrenkinderen						x	x			
29.	Bosrovers								x		
30.	Rendiertjes									x	
Aantal spelers per scène			3	7	7	10	8	8	11	8	8

Rollen 24 t/m 30 zijn figurantenrollen (aantal zelf bepalen)

* betekent: wel aanwezig/geen spreektekst. N.B. In de laatste scène staan alle spelers op het speelveld.

Ad 4. De wijze van muzieknotatie

Lied 1 is een voorbeeld van de wijze waarop de notatie is uitgewerkt; de melodielijn + akkoorden.

Lied 1: Spiegeltje aan de wand

Tekst/compositie/arrangement: Cees West

voorspel

A C#m D Bm B E
A F#m B E B⁷ E⁷

couplet

Spie - gel -tje spie - gel -tje aan de wand. Wie is de mooi - ste van het land?
Stel jij ook die vraag wel eens? Be - denk je daar - bij ook iets ge-meens?
Nee dat doe jij niet na - tuur - lijk. Nee na - tuur - lijk jij doet dat niet.
Jij bent niet zo'n ij - del typ - je, die zich - zelf het lief - ste ziet.
Neem een an - der in de ma-ling. Maak dat gauw de kat maar wijs. Ie - der-een houdt
van de spie-gel. Dit ver - haal is hét be - wijs!

A A C#m Bm E⁷
A C#m D F#m Bm E E⁷ A
B B E B B⁷ E A
F#m Bm E E E⁷ A

tussenspel

B E B E B E B E⁷ A C#m
D Bm B E A F#m Bm E E⁷ A

© 2007 Jingo BV